

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Ing. J. H., CSc.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ing. arch. Markem Dolejšem
sídlem Václavské náměstí 828/23, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

za účasti: **Ing. J. H.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2020, č. j. KUOK 52077/2020, ve věci
umístění a povolení stavby,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání účastníků

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Obecní úřad Dolany (dále též „správní orgán I. stupně“ nebo „stavební úřad“) vydal na základě žádosti Ing. J. K. dne 21. 3. 2019 rozhodnutí č. j. SÚ/795/2019/2018/Ve/274/SSP, kterým rozhodl o umístění a povolení stavby „*Rodinného domu, přípojek inž. sítí - vodovodní, plynové, kanalizační dešťové, kanalizační splaškové, zpevněné plochy na pozemku parc. č. X - orná půda, parc. č. X, parc. č. X-ostatní plocha v katastrálním území T.*“ (dále jen „stavba rodinného domu“). Na základě odvolání podaného žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení žalovaný svým rozhodnutím ze dne 28. 8. 2019, č. j. KUOK 85283/2019 zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Ten po novém projednání věci vydal rozhodnutí ze dne 2. 3. 2020, č. j. SÚ/574/2020/2018/Ve/274/SSP, kterým opětovně umístil a povolil stavbu rodinného domu. Odvolání podané žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení tentokrát žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl. Jeho zrušení se žalobce domáhá touto žalobou.
2. Žalobce uplatnil v žalobě následující žalobní body, které soud pro přehlednost číselně označí totožně jako v žalobě:
 1. žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 3. 2020, č. j. SÚ/574/2020/2018/Ve/274/SSP toliko blanketní odvolání bez uvedení odvolacích důvodů, správní orgány jej měly vyzvat k jejich doplnění, jelikož to neudělaly, zatížily řízení závažnou procesní vadou,
 2. z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí správního orgánu I. stupně není zřejmé, jaká konkrétní závazná stanoviska dotčených orgánů byla podkladem pro jeho rozhodnutí, jejich vymezení je velmi obecné a žalobce proti nim z tohoto důvodu nemohl brojit v odvolacím řízení; některá závazná stanoviska, resp. vyjádření byla do spisu založena již v průběhu roku 2018, projektová dokumentace však až dne 20. 11. 2019, není proto zřejmé, k jaké projektové dokumentaci byla tato stanoviska (vyjádření), vydána, zcela jistě to ale nebylo k projektové dokumentaci doložené dne 20. 11. 2019, neboť ta v době vydání stanovisek (vyjádření) dotčených orgánů neexistovala,
 3. stavební úřad výrokem II. učinil součástí rozhodnutí koordinační situační výkres C.2, avšak tento nebyl žalobci nikdy doručen, přestože je nedílnou součástí rozhodnutí, proto je rozhodnutí správního orgánu I. stupně nekompletní a nezákonné,
 4. stavební úřad uvedl ve výroku I. rozhodnutí, že zastřešení bude řešeno pultovou střechou, ve výroku III. ale uvedl, že kontrolní prohlídka musí proběhnout mj. po dokončení střešní konstrukce mansardové střechy, jeho rozhodnutí je tedy vnitřně rozporné,
 5. stavební úřad v rozporu s § 6 odst. 4 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů a v rozporu s § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném do 4. 10. 2021 (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“) rozhodl, že dešťová voda ze střechy rodinného domu bude svedena do dešťové kanalizace; nebylo respektováno, že primárně je nutné odvádět dešťovou vodu vsakováním; správní orgány nezjistily skutkový stav, ze kterého by vyplynulo, že tento způsob odvádění dešťové vody není možný,

6. správní orgány ve věci plochy pro parkování ve svých rozhodnutích neuvedly, jakou konkrétní normu ČSN a jaké konkrétní normové hodnoty aplikovaly a nevysvětlily, proč povolily podélné parkovací stání se sklonem 17 %, které nesplňuje normové hodnoty pro podélné stání,
7. a) žalobce při novém projednání věci před správním orgánem I. stupně učinil součástí námitek své námitky (s výjimkou námítka týkající se odstupových vzdáleností), které uplatnil v odvolání datovaném 15. 4. 2019 – rozpor s územním plánem (nedodržení podmínky podlažnosti, podmínky tvaru střechy, dům není situován k veřejnému prostranství, umístění oken v rozporu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., rodinný dům je fakticky dvojdomkem, nevyhovuje z hlediska urbanistického, architektonického a estetického), zkreslení projektové dokumentace a nepřípustná manipulace s ní, odepření práva pořizovat si kopie ze spisu (projektové dokumentace), nemožnost realizace záměru z důvodu svažitosti terénu (např. sklon podélného parkování); k těmto námitkám správní orgán I. stupně uvedl, že se jimi nebude zabývat, jelikož již byly řešeny odvolacím orgánem, oprávněným námitkám bylo vyhověno, ostatní byly zamítnuty; takový postup je však rozporný se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné; správní orgán I. stupně odmítl žalobci pořídit kopie projektové dokumentace a umožnil mu pouze jejich nafocení mobilním telefonem, to však není dostačující, neboť taková fotografie není v měřítku, tímto postupem byl žalobce zkrácen na svých právech a bylo mu znemožněno uplatňovat námitky proti projektové dokumentaci,
b) žalobce v řízení namítal, že umístěním stavby rodinného domu dojde ke snížení kvality jeho bydlení, snížení intimity prostředí a k poškození hodnoty jeho bydlení; dojde rovněž k zastínění jeho bydlení a obtěžování pohledem; žalobce v řízení navrhl, aby byly vypracovány znalecké posudky, které měly prokázat, že dojde k zastínění domu a zahrady žalobce, že dojde k narušení intimity bydlení nad míru přiměřenou poměrům, že dojde k významné změně odtokových poměrů v území a k podmáčení zahrady žalobce, dojde ke snížení hodnoty nemovitosti žalobce a že je stavba rodinného domu v rozporu s územním plánem; uvedenými námitkami se stavební úřad vůbec nezabýval a ani nezkoumal obvyklé poměry v daném místě, jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné,
8. spis nebyl veden v souladu se správním řádem, např. dokument nazvaný „*Zápis z nahlédnutí do spisu ze dne 18. 12. 2019*“ neobsahuje číslo jednací, spisovou značku ani jméno úřední osoby, byl navíc vyhotoven na hlavičkovém papíře soukromé společnosti, podobné vady mají i jiné listiny (např. záznam o telefonním hovoru ze dne 20. 12. 2019); pokud stavební úřad vypořádal námitku žalobce tak, že je spis veden v souladu se správním řádem, je jeho vypořádání nepřezkoumatelné a nedostatečné,
9. stavební úřad vypořádal námitku žalobce týkající se rozporu s územním plánem konstatováním, že mu nepřisluší hodnotit soulad záměru s územně plánovacími podklady, územní plán však není územně plánovacím podkladem, pokud však záměr nebyl hodnocen z hlediska souladu s územně plánovacími podklady, jedná se o postup rozporný se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon),

10. stavební úřad stupně byl prostřednictvím námitek upozorněn na nesoulad projektové dokumentace s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“); dle její přílohy č. 8, části D.1.1.b) má projektová dokumentace obsahovat mimo jiné i řezy dokumentující návaznost na stávající zástavbu a pohledy dokumentující začlenění stavby do stávající zástavby nebo krajiny; projektová dokumentace toto nesplňuje, není z ní patrné, jak bude navrhovanou stavbou dotčen stávající terén a jak budou vypádané zpevněné plochy navrhované na pozemku žadatele; stavební úřad v rozhodnutí uvedl, že stavebník není povinen dokládat výkres, ze kterého by byla patrná výška navrhované stavby ve vztahu k sousedním stavbám a nelze mu to uložit; projektová dokumentace je tedy rozporná s vyhláškou č. 499/2006 Sb.; správní orgány se s námitkou nedostatečně vypořádaly,
11. správní orgány se nezabývaly podstatou námítky, že gravitační kanalizace v navrhované stavbě není možná, neboť stávající kanalizační vedení je umístěno výše, než je podlaha v 1. NP stavby rodinného domu; stavební úřad k námitce uvedl jen to, že hloubka uložení kanalizace splňuje normovou hodnotu a podmínky křížení s ostatními inženýrskými sítěmi,
12. žalobce v řízení namítal, že umístěním stavby rodinného domu může dojít ke změně odtokových poměrů, projektová dokumentace tuto skutečnost neřeší, neboť neobsahuje charakteristické řezy a pohledy, které by dokumentovaly vztah rodinného domu k okolí, to neumožňuje správním orgánům posoudit, jak bude dotčen stávající terén; pokud stavební úřad uvedl, že nedojde k žádným velkým terénním úpravám, a tedy ani ke změně odtokových poměrů, není zřejmé, z čeho vycházel, když odtokové poměry nebyly zkoumány,
13. správní orgány se nevypořádaly s námitkami rozporu stavby s územním plánem, stavební úřad pouze uvedl, že mu tuto námitku nepřísluší posuzovat,
14. součástí stavby rodinného domu je její připojení na místní komunikaci, ohledně něj vydal Obecní úřad T. jako silniční správní úřad rozhodnutí, to ale vydávat neměl, neboť mělo být nahrazeno závazným stanoviskem Policie ČR podle § 10 odst. 5 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů,
15. ve výroku III., bod 18 rozhodnutí stavebního úřadu je odkaz na vyjádření Moravské vodárenské a.s. ze dne 4. 5. 2018, platnost tohoto vyjádření však skončila dne 4. 5. 2019, tj. před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně,
16. projektová dokumentace mimo již uvedeného neobsahuje reálné výšky upraveného terénu a maximální výšky staveb, stávající a navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma a zařízení staveniště s vyznačením vjezdu,
17. v řízení byli jako účastníci opomenuti obec T. a B. K., nebyl zjištěn jejich souhlas s realizací stavby,
18. stavba rodinného domu má celkovou zastavěnou plochu cca 260 m² (včetně zpevněných ploch), proto si měl stavební úřad vyžádat závazné stanovisko hasičského záchranného sboru,
19. správní orgány porušily § 2 odst. 1, 3, 4, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 17, § 20, § 38, § 40, § 45 odst. 4 a § 72 správního řádu.

3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout a z velké části odkázal na napadené rozhodnutí. Nad rámec předmětného rozhodnutí uvedl, že žalobcem podané odvolání obsahovalo odvolací důvod, když ten spočíval v tom, že stavební úřad postupoval na základě nezákonného stanoviska Magistrátu města Olomouce, odboru koncepce a rozvoje ze dne 5. 6. 2018, č. j. SMOL/137466/201/OKR/UPA/Nav, které bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického ze dne 28. 6. 2019, č. j. KUOK 63940/2019. Žalobce navrhl, aby tato stanoviska byla nadřízeným orgánem zrušena. Je tak zjevné, v čem žalobce spatřoval nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Obě stanoviska však již byla v minulosti přezkoumána Ministerstvem pro místní rozvoj, které přípisem ze dne 21. 11. 2019 sdělilo, že neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení. Z ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona vyplývá, že ověřené přílohy rozhodnutí se zasílají žadateli, resp. stavebníkovi, nikoliv však dalším účastníkům. Tato povinnost nevyplývá ani z vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“). K dalším námitkám žalovaný uvedl, že mu není zřejmé, jak se týkají jeho práv. Proto jsou ze strany žalobce nepřipustné.
4. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k věci samé uvedla, že upřesňuje žalobní body č. 2, 7a, 7b a 9, a to tak, že poukázala na podmínky stanovené v územním plánu obce T., ze kterých vyplývá, že stavba musí být orientována k veřejnému prostranství, že je nutné dodržet podlažnost (maximálně do 2 NP včetně podkroví) a také objemovou strukturu zástavby. Dále uvedla, že žalovaný svým rozhodnutím potvrdil postup stavebního úřadu, který si libovolně ze spisu vyjímал a měnil dokumenty, o tom svědčí ústřížek papíru s razítkem podatelny ze dne 25. 8. 2018, ke kterému je přiložen výkres s datem 28. 8. 2018 a doplnění 2019. Ostatní účastníci si proto nemohou být jistí, podle jaké dokumentace bude stavebník stavět. Sklon parkovací plochy je významný proto, že po něm bude stékat voda na pozemek žalobce a osoby zúčastněné na řízení. Rozhodnutí Obecního úřadu T. obsahuje celou řadu vad. Příjezdová cesta ke stavbě rodinného domu nespĺňuje zákonné limity, neumožňuje přístup záchranným sborům, proto také nebylo žádána stanoviska požárního dozoru. Pozemek, na kterém má být realizována stavba rodinného domu, není stavebním pozemkem.
5. U ústního jednání dne 24. 3. 2022 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že podané odvolání žádný odvolací důvod neobsahovalo. K žalobním bodům č. 2 a 8 odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 6. 2020, č. j. 8 Afs 115/2018-110. V důsledku postupu žalovaného a stavebního úřadu bylo porušeno právo žalobce na spravedlivé projednání věci, neboť se žalobce nemohl řádně seznámit s obsahem spisu a v důsledku toho se kvalifikovaně vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Žalobce též uvedl, že podle něj dostatečně popsal, jak se namítané vady dotkly jeho práv. Osoba zúčastněná na řízení u ústního jednání mimo již uvedeného zdůraznila, že byla v průběhu celého řízení aktivní, z důvodu absence přístupové cesty k pozemkům Ing. J. K. nemělo být společné řízení vůbec vedeno a že při vedení správního spisu v řízení před stavebním úřadem panoval značný chaos.

B. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K námitce č. 1

7. Podle § 82 odst. 2 věta první správního řádu platí, že „*odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo*“.
8. Podle § 89 odst. 2 věta první a druhá správního řádu platí, že „*odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem*“.
9. NSS již v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53 dospěl k závěru, že v případě, kdy odvolání konkrétní odvolací námitky neobsahuje, je povinností správního orgánu postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat odvolatele k jejich doplnění. Dále v rozsudku ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, konstatoval, že „*odvolací správní orgán podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkouvává soulad napadeného správního rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu, věcnou správnost rozhodnutí pak jen v rozsahu uplatněných námitek* Je tedy zřejmé, že při svém rozhodování není vázán jen tím, jak rozpor s právními předpisy vymezí účastník řízení ve svém odvolání. To však neznamená, že by správní orgány mohly „blanketně“ odvolání bez dalšího projednávat a na výzvy k doplnění podání rezignovat. Nový správní řád, ve srovnání se starým, zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno. Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat zákonnosti tohoto rozhodnutí, je limitována skutečnostmi, které jsou zjevné ze spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71). Je tedy nutno nejprve odvolatele vyzvat k doplnění podání a teprve tehdy, pokud odvolatel výzvě nevyhoví, lze napadené rozhodnutí přezkoumat z obecných hledisek“.
10. V nyní řešené věci žalobce v odvolání datovaném dnem 20. 3. 2020 uvedl, že podává odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2. 3. 2020, č. j. SÚ/574/2020/2018/Ve/274/SSP a navrhuje, aby bylo v celém rozsahu zrušeno. Dále žalobce uvedl, že odvolání směřuje i vůči obsahu závazného stanoviska, proto by měl žalovaný postupovat podle § 149 odst. 4 správního řádu. Následně žalobce uvedl, že je „*současně přesvědčen o nezákonnosti závazného stanoviska, a proto současně navrhuje, aby nezákonné závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, odboru koncepce a rozvoje ze dne 5. 6. 2018, č. j. SMOL/137466/201/OKR/UPA/Nav, sp. zn. S-SMOL/046944/2018/OKR potvrzené Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem strategického rozvoje č. j. KUOK 63940/2019, sp. zn. KÚOK/51481/2019/OSR/218 ze dne 28. 6. 2019 bylo nadřízeným správním orgánem zrušeno podle § 149 odst. 5 správního řádu*“.
11. Krajský soud ve shodě s žalovaným uvádí, že takto podané odvolání z hlediska obsahového obsahuje odvolací důvod (nezákonnost stanoviska orgánů územního plánování jakožto závazného podkladu rozhodnutí stavebního úřadu). Žalovaný je toho názoru, že takto vymezená námitka je dostačujícím odvolacím důvodem ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu. S tímto názorem však v obecné rovině krajský soud nesouhlasí. Uplatněná námitka totiž není konkrétní. Je v ní uvedeno jen to, že jeden z podkladových aktů rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

stavebního úřadu je nezákonný. V čem ona nezákonnost spočívá, již však v námitce obsaženo není. V tomto ohledu se soud ztotožňuje s žalobcem.

12. Krajský soud ale musí poukázat na specifické okolnosti řešené věci. Odvolání datované dnem 20. 3. 2020 bylo v pořadí již druhým odvoláním, které bylo v řízení ze strany žalobce učiněno a žalobce v něm zjevně brojil vůči podkladovému aktu – závaznému stanovisku orgánu územního plánování. V prvním odvolání, které bylo datováno dnem 14. 4. 2019, žalobce na str. 3 a 4 vznesl námitky týkající se rozporu stavby rodinného domu s územním plánem, tj. nedodržení podmínky podlažnosti, orientace směrem veřejnému prostranství, nevyhovění urbanistickým, architektonickým a estetickým požadavkům (tyto námitky v různých podobách vznesl rovněž v rámci prvního projednání věci před správním orgánem I. stupně). Se všemi námitkami se však dotčené správní orgány na úseku územního plánování vypořádaly, a to jak Krajský úřad Olomouckého kraje v závazném stanovisku ze dne 28. 6. 2019, č. j. KUOK 63940/2019, kterým v rámci prvního odvolacího řízení potvrdil závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, tak i Ministerstvo pro místní rozvoj, které se námitkami žalobce zabývalo na základě žalobcova podnětu učiněného v průběhu nového projednání věci, a které přípisem ze dne 21. 11. 2019, č. j. MMR-44860/2019-81-2 sdělilo žalobci, že jeho námitky nejsou důvodné, a proto neshledává důvod pro zahájení přezkumného řízení. Při novém projednání věci žalobce v rámci námitek datovaných dnem 29. 1. 2020 toliko pomocí odkazu pouze zopakoval již učiněné námitky, původní námitky nijak nerozvinul a ani nereagoval na argumentaci orgánů územního plánování.
13. Z uvedeného vyplývá, že žalobci byl poskytnut dostatečný prostor pro uplatnění námitek směřujících vůči rozporu stavby rodinného domu s územním plánem obce T. Všechny žalobcem uplatněné námitky byly v řízení posouzeny, a to hned několika správními orgány a žádné nové námitky žalobce při novém projednání věci nevznesl. V této souvislosti musí krajský soud konstatovat, že žalobce už v rámci podaného odvolání ani nemohl vznést jiné námitky odůvodňující rozpor stavby rodinného domu s územním plánem obce T. než ty, které již uvedl, a to s ohledem na koncentraci řízení upravenou v § 94m odst. 3 stavebního zákona. Dotčené správní orgány na úseku územního plánování by proto mohly zopakovat jen to, co již jednou uvedly. Pro úplnost soud poukazuje na to, že námitku rozporu stavby rodinného domu s územním plánem obce T. žalobce nevznesl ani v řízení před soudem. V něm namítal ve vztahu k územnímu plánu obce Tovér jen nedostatečné vypořádání jeho námitek (srov. námitky č. 7a, 9 a 13).
14. Při zvážení všech popsanych okolností dospěl krajský soud k závěru, že žalovaný nepochybil, jestliže projednal odvolání s obecně uplatněnou námitkou týkající se nezákonnosti závazného stanoviska orgánu územního plánování, tedy námitku rozporu s územním plánem (srov. také rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2020, č. j. 4 As 55/2020-31).
15. Pokud žalobce uplatnil v odvolání jen jednu obecnou námitku a jiné nikoliv, jde to jen k jeho tíži. Jedna námitka je totiž z hlediska naplnění náležitostí odvolání ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu zcela dostačující. Námitka č. 1 proto není důvodná.

K námitce č. 2

16. Podle § 68 odst. 3 věta první správního řádu platí, že „v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní

orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“.

17. Z citovaného ustanovení vyplývá, že správní orgán je v odůvodnění rozhodnutí povinen uvést mj. z jakých podkladů vycházel a jak je vyhodnotil.
18. Stavební úřad ve svém rozhodnutí na str. 5 uvedl výčet podkladů, ze kterých vycházel. Jednotlivá závazná stanoviska, stanoviska a vyjádření dotčených orgánů identifikoval obecně (např. Magistrát města Olomouce – odbor ŽP, sdělení vodoprávního úřadu, závazné stanovisko z hlediska nakládání s odpady, rozhodnutí o odnětí ZP ze ZPF).
19. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že by takto obecná specifikace podkladových aktů bránila žalobci v tom, aby proti nim brojil v rámci podaného odvolání. Jednak v této věci bylo vždy vydáno jen jedno stanovisko (vyjádření) konkrétního dotčeného orgánu, a proto je i obecná identifikace stanovisek (resp. vyjádření) zcela dostačující, a dále mohl žalobce rovněž kdykoliv nahlédnout do spisu a zjistit konkrétní identifikační údaje jednotlivých podkladových aktů. Navíc musí krajský soud poukázat na to, že žalobce si v této námitce nejprve stěžuje, že nelze identifikovat jednotlivé podkladové akty, aby je v další části námitky dokázal identifikovat zcela přesně (datem vydání).
20. Ani další část námitky není důvodná. Žalobci lze přisvědčit v tom, že projektová dokumentace doložená při novém projednání věci je z listopadu 2019, a že takřka všechny podkladové akty pocházejí z roku 2018, nicméně to neznamená, že by nebylo zřejmé, k čemu se dotčené orgány vyjadřovaly.
21. Žalobce se snaží navodit dojem, že se prvního projednání věci vůbec neúčastnil a že neví, že i při prvním projednání byla Ing. Jakubem Kráčmarem předložena projektová dokumentace (proti této navíc žalobce sverpě brojil) společně s vyjádřeními dotčených orgánů. Ty se zjevně vyjadřovaly k původní projektové dokumentaci. Nová projektová dokumentace byla vypracována na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2019, č. j. KUOK 85283/2019, kterým žalovaný zrušil původní rozhodnutí stavebního úřadu a mj. uvedl, že projektová dokumentace neobsahuje dostatečnou identifikaci přesného umístění stavby, proto bude nutné zpřesnit umístění stavby a doplnit údaje o vzdálenosti od sousedních pozemků a staveb na nich (str. 8 zmíněného rozhodnutí). Toto pak bylo v nové projektové dokumentaci doplněno. Tento rozdíl podle názoru soudu nemůže odůvodnit nepoužitelnost původních stanovisek a vyjádření. Ani sám žalobce v žalobě neuvedl, proč konkrétně by měla být původní stanoviska nepoužitelná a ani nezmínil žádnou další podstatnou odlišnost projektových dokumentací, která by použitelnost původních stanovisek a vyjádření vylučovala. Značná část původní projektové dokumentace navíc zůstala součástí spisu vedeného k prvnímu projednání věci před stavebním úřadem. Žalobce si tak obě verze mohl porovnat při nahlížení do spisu. Není úkolem soudu, aby případný rozdíl v projektových dokumentacích hledal namísto žalobce, jelikož by tak přestal být nestranným arbitrem, ale suploval by roli žalobcova advokáta. Námitka není důvodná.

K námitce č. 3

22. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že bylo povinností stavebního úřadu doručit žalobci po právní moci rozhodnutí situační výkres C.2.
23. Podle § 94p odst. 4 stavebního zákona platí, že „po dni nabytí právní moci společného povolení stavební úřad zašle stejnopis písemného vyhotovení společného povolení opatřený

doložkou právní moci a vyhotovení ověřené dokumentace stavebníkovi, vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem, dotčeným orgánům a stavebnímu úřadu příslušnému k umístění nebo povolení vedlejší stavby v souboru staveb, a obecnému stavebnímu úřadu, nejde-li o soubor staveb. Stavebníkovi zašle také štítek obsahující identifikační údaje o povoleném stavebním záměru“.

24. Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že stavební úřad nepochybil, když ověřený situační výkres C.2 nezaslal žalobci. Takovou povinnost mu žádný právní předpis neukládá. Ani tato námitka není důvodná.

K námitce č. 4

25. Ze správního spisu vyplývá, že stavební úřad ve svém rozhodnutí ze dne 2. 3. 2020 skutečně ve výroku I. uvedl, že rodinný dům bude zastřešen pultovou střechu a ve výroku III., v bodě 16 uvedl, že kontrolní prohlídka proběhne po dokončení mansardové střechy. Tento dílčí nedostatek však nemá na zákonnost a srozumitelnost rozhodnutí žádný vliv. Z celého řízení a zejména z projektové dokumentace jednoznačně vyplývá, že dům má být zastřešen pultovou střechou. Uvedení mansardové střechy ve výroku III. je zjevnou chybou v psaní. Navíc soudu není zřejmé, jak se tento nedostatek mohl dotknout práv žalobce. Námitka není důvodná.

K námitkám č. 5, 6, 11, 14 až 18

26. K těmto námitkám předně krajský soud uvádí, že účastníkem společného řízení je podle § 94k písm. e) stavebního zákona „osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno“.
27. Z ustanovení § 94n odst. 3 stavebního zákona vyplývá, že osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno její vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek.
28. Podstata účastenství na základě dotčení vlastnického práva nebo jiného věcného práva k sousedním stavbám nebo pozemkům spočívá v tom, že taková osoba může v řízení brojit proti tomu, co se podle jejího názoru dotýká jejich práv vztahujících se k dotčenému pozemku či stavbě. Takový účastník však není zmocněn chránit práva třetích osob či dokonce veřejný zájem. Tomu pak odpovídá i omezení rozsahu námitek uvedené v § 94n odst. 3 stavebního zákona. Ten zjednodušeně řečeno stanoví, že relevantní jsou pouze ty námitky, které se vztahují k účastenství konkrétní osoby v řízení. Své námitky pak musí daný účastník konkretizovat a uvést, v čem spatřuje zásah do svých práv.
29. Obdobně se k otázce věcného zaměření námitek v územním, resp. stavebním řízení staví také konstantní judikatura NSS, ze které vyplývá, že účastenství v nich je vybudováno na principu, že každý účastník v něm smí uplatňovat toliko ty námitky, jimiž mají být ochráněna jeho vlastní práva. Je tak vyloučeno, aby se účastník řízení domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledků či nikoliv. Totéž platí i pro aktivní žalobní legitimaci a námitky uplatněné v soudním řízení správním. Žalobce není oprávněn osobovat si výtky, které se

dotýkají práv jiných osob. I kdyby tedy byla výtka uplatněná žalobcem důvodná, nicméně neznamenal by porušení jeho hmotného práva (právní sféry), nejednalo by se o důvod pro zrušení napadeného správního rozhodnutí. Ve vztahu k takové námitce totiž není žalobce aktivně věcně legitimován, což má vždy za následek zamítnutí žaloby (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83, ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 61/2010-98, ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, či ze dne 30. 3. 2017, č. j. 4 As 246/2016-32).

30. Při aplikaci popsaného právního názoru na projednávanou věc krajský soud konstatuje, že z námitek č. 5, 6, 11, 14 až 18 nevyplývá, jak by se jimi vytýkané skutečnosti měly dotýkat práv žalobce. To žalobce v žalobě žádným způsobem nekonkretizoval.
31. Není tak zřejmé, jak se žalobce týká namítaný sklon parkovací plochy u stavby rodinného domu. Osoba zúčastněná na řízení k tomu sice uvedla, že skrze tuto plochu bude odtékat voda na pozemek její a žalobce, avšak osoba zúčastněná na řízení není oprávněna vznášet ani doplňovat žalobní body (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 As 11/2003-164). Žalobce své dotčení nevymezil ani v rámci námitek uplatněných ve společném řízení, když tuto námitku zmínil na str. 5 odvolání ze dne 14. 4. 2019 (jehož obsah byl na základě přípisu ze dne 29. 1. 2020 „vtažen“ do řízení jako námitka), avšak v té souvislosti, že se na pozemek Ing. Jakuba Kráčmara tato zpevněná plocha nemůže vejít. To se zcela míjí se zájmy, které mohl žalobce v řízení hájit, a proto by tato námitka byla i v řízení před správními orgány nepřijatelná podle § 94n odst. 3 stavebního zákona. Ještě lze dodat, že soudu není zřejmé, jak by po parkovací ploše měla stékat voda na pozemek žalobců, pokud parkovací plocha nebyla umístěna v sousedství pozemku žalobce, nýbrž se nachází na protější straně pozemku na hranici parcel par. č. 419/20 a 419/21 (srov. výkres C.4 nazvaný „*Situace vjezdu a parkování*“).
32. Stejný závěr je pak nutné učinit i k námitkám, které se týkají povinnosti přednostně řešit odvádění dešťových vod zasakováním, nemožnosti realizace gravitační kanalizace, nezákonného rozhodnutí o povolení připojení nemovitosti k místní komunikaci (z katastrálních map založených ve spise vyplývá, že nemovitost žalobce vůbec není napojena na stejnou místní komunikaci jako pozemky, na kterých byla umístěna stavba rodinného domu), rozhodnutí na základě již neplatného vyjádření Moravské vodárenské a.s., vad projektové dokumentace (absence reálné výšky upraveného terénu, ochranných a bezpečnostních pásem a zařízení staveniště), opomenutí jiných účastníků a absence závazného stanoviska požárního dozoru (žalobce tuto námitku v žalobě blíže nerozvedl).

K námitkám č. 7a, 7b

33. K těmto námitkám krajský soud úvodem poukazuje na to, že řádné nevypořádání námitek účastníka může být příčinou nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46). Podstata této vady tkví v tom, že se účastník řízení žádným způsobem nedozví, proč byly jeho námitky shledány nedůvodnými, resp. v tom, že účastníkem uplatněné námitky nebyly vůbec zohledněny.
34. Stavební úřad k námitkám, které podle žalobce nebyly vypořádány, na str. 7 uvedl, že „*Námitky a vyjádření podané v rámci odvolání k rozhodnutí ze dne 21. 3. 2019 byly odvolacím orgánem – Krajským úřadem OK, odbor SRK řešeny a vypořádány v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2019. Oprávněným námitkám bylo vyhověno a odvolací orgán rozhodnutí zrušil a vrátil k novému projednání a doplnění podkladů. Ostatní námitky odvolací orgán zamítl. Stavební úřad se již těmito námitkami nezabýval*“.

35. Předně k namítanému nevypořádání námítky týkající se rozporu stavby rodinného domu s územním plánem obce T. krajský soud odkazuje žalobce na vypořádání námítky č. 1. Z něj vyplývá, že žalobci se v průběhu celého řízení jak před stavebním úřadem, tak před žalovaným v dostatečném rozsahu dostalo odpovědi na jím vznesené námítky. Mimo již citované vypořádání ze strany stavebního úřadu lze dále poukázat na to, že stavební úřad na str. 8 žalobci sdělil, že jeho námítky již byly věcně posouzeny Krajským úřadem Olomouckého kraje a Ministerstvem pro místní rozvoj.
36. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že námítkami zkreslené projektové dokumentace, odepření práva nahlížet do spisu a nemožnosti realizace záměru z důvodu svažitosti terénu se žalovaný zabýval ve svém rozhodnutí ze dne 28. 8. 2019 (str. 10-16 rozhodnutí ze dne 28. 8. 2019) a neshledal je důvodnými.
37. Námítkami ohledně zastínění pozemku a stavby žalobce, narušení intimity bydlení žalobce a poklesu hodnoty nemovitosti žalobce se stavební úřad detailně zabýval na str. 10-14 rozhodnutí ze dne 21. 3. 2019 a žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 28. 8. 2019 na str. 18 a 19 a neshledali je důvodnými. Pokud žalobce jen obecně namítal, že správní orgány nezkoumaly u těchto námitek místní poměry, musí krajský soud konstatovat, že z vypořádání námitek, jak bylo provedeno stavebním úřadem v rozhodnutí ze dne 21. 3. 2019, vyplývá, že místními poměry se stavební úřad zabýval a vždy odůvodnil, z jakých konkrétních důvodů majících původ v řešené lokalitě, vycházel.
38. Jakkoliv krajský soud hodnotí způsob, jakým se stavební úřad ve svém rozhodnutí ze dne 2. 3. 2020 vypořádal se vznesenými námítkami, jako strohý až kusý, lze jej považovat za dostačující, jelikož je z něj naprosto patrný odkaz stavebního úřadu na odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu, který se totožnými námítkami podrobně zabýval a neshledal je důvodnými. Navíc žalobce jen zopakoval své dřívější námítky, aniž by je jakkoliv oproti původnímu znění změnil či věcně reagoval na názor správních orgánů. Za této situace není soudu zřejmé, co více měl stavební úřad žalobci sdělit. Lze proto uzavřít, že žalobci se v průběhu celého řízení dostalo vypořádání jeho námitek a nic mu nebránilo polemizovat v žalobě s názorem správních orgánů.
39. Není důvodná ani ta část námítky, ve které žalobce namítá, že mu stavební úřad nevyhotovil kopii projektové dokumentace.
40. Žalobce i zde v žalobě jen opakuje svou argumentaci uplatněnou již několikrát v řízení před správními orgány, aniž by věcně reagoval na názor správních orgánů. Žalovaný již ve svém rozhodnutí ze dne 28. 8. 2019 žalobci sdělil, že mu podle § 168 stavebního zákona nelze poskytnout kopii projektové dokumentace, nedisponuje-li souhlasem oprávněné osoby.
41. Podle § 168 odst. 2 věta druhá správního řádu platí, že „kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká“.
42. Citované ustanovení představuje speciální ustanovení vůči § 38 odst. 4 správního řádu, které upravuje obecné právo účastníka pořizovat si kopie spisu. Žalobce ve správním řízení nepředložil souhlas oprávněné osoby (ani v žalobě netvrdí, že by jím disponoval), proto stavební úřad postupoval zcela správně, když kopii projektové dokumentace žalobci nepředložil. Krajský soud se proto zcela ztotožňuje s hodnocením žalovaného.

K námítce č. 8

43. Stavební úřad k námitce žalobce uvedl, že spis je veden v souladu s § 17 správního řádu, neboť obsahuje spisový arch, spisovou značku, jsou v něm chronologicky řazeny listiny jako žádost a její přílohy, podklady, vyjádření a další písemnosti týkající se věci. U všech písemností je uvedeno, kdy byly založeny do spisu.
44. Krajský soud souhlasí s žalobcem v tom, že jím zmíněné písemnosti neobsahují všechny náležitosti stanovené § 18 odst. 2 a 3 správního řádu (např. jméno úřední osoby), nicméně i zde musí soud konstatovat, že mu není zřejmé, jak se tyto formální nedostatky spisu mohly dotknout práv žalobce. Ten v žalobě nepopsal žádné konkrétní pochybení stavebního úřadu při vedení spisu, ze kterých by vyplynula jím tvrzená nemožnost seznámit se se spisovým materiálem a kvalifikovaně se vyjádřit k podkladům. Opětovně tak lze podotknout, že není úkolem soudu, aby tyto domýšlel za žalobce. Totéž platí o vadě (ústřížek s datem 28. 8. 2018), na kterou poukázala osoba zúčastněná na řízení. Soudu není zřejmé, jak tato domnělá vada mohla bránit kvalifikovanému vyjádření ve věci. Koneckonců sama osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření poukázala na obsah projektové dokumentace z listopadu 2019, z čehož lze usoudit, že projektovou dokumentaci z listopadu 2019 znala. Námitka není důvodná.

K námitkám č. 9 a 13

45. Stavební úřad ve svém rozhodnutí ze dne 2. 3. 2020 k námitce týkající se nesouhlasu s potvrzujícím závazným stanoviskem Krajského úřadu Olomouckého kraje, uvedl (str. 8), že mu „nepřísluší řešit otázku souladu záměru s územně plánovacími podklady“.
46. Žalobci lze jistě přisvědčit v tom, že územní plán nepatří ve smyslu § 25 stavebního zákona mezi územně plánovací podklady. Podstata vypořádání námítky ze strany stavebního úřadu však byla jiná. Ten citovaným vyjádřením chtěl zjevně říct to, že mu nepřísluší hodnotit soulad stavby rodinného domu s územním plánem obce T., jelikož tuto otázku jako závazný podklad pro rozhodnutí stavebního úřadu řešily dotčené orgány územního plánování (srov. § 96b stavebního zákona). Jak již napovídá název onoho institutu, závazné stanovisko orgánu územního plánování je pro stavební úřad závazné a ten jej nemůže po věcné stránce přezkoumávat. Námitky týkající se rozporu stavby rodinného domu s územním plánem byly hned několikrát předmětem zkoumání ze strany dotčených orgánů, které všechny námitky shledaly nedůvodnými. Za této situace je vypořádání ze strany stavebního úřadu naprosto dostačující.

K námitce č. 10

47. Krajský soud úvodem k této námitce zdůrazňuje, že vypořádání námítky týkající se projektové dokumentace na str. 8 rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2. 3. 2020 se vztahuje k námitce, kterou ve stavebním řízení nevznnesl žalobce, nýbrž osoba zúčastněná na řízení. Pokud tedy žalobce namítal nedostatečné vypořádání této námítky, musí krajský soud konstatovat, že taková námitka žalobci nepřísluší.
48. Pokud jde o samotný rozpor projektové dokumentace s vyhláškou č. 499/2006 Sb., pak příloha č. 8 uvedené vyhlášky v části D nazvané „Dokumentace objektů a technických a technologických zařízení“ stanoví, že „dokumentace stavebních objektů, inženýrských objektů, technických nebo technologických zařízení se zpracovává po objektech a souborech technických nebo technologických zařízení v následujícím členění v přiměřeném rozsahu“ (pozn.: potvrzení provedl krajský soud pro zdůraznění).

49. V části D.1.1 písm. b) téže přílohy je uvedeno, že výkresová část obsahuje „výkresy stavební jámy, půdorysy základů, půdorysy jednotlivých podlaží a střech s rozměrovými kótami hlavních dělících konstrukcí, otvorů v obvodových konstrukcích a celkových rozměrů hmoty stavby; s popisem účelu využití místností s plošnou výměrou včetně grafického rozlišení charakteristického materiálového řešení základních konstrukcí; charakteristické řezy se základním konstrukčním řešením včetně řezů dokumentujících návaznost na stávající zástavbu zejména s ohledem na hloubku založení navrhované stavby a staveb stávajících, s výškovými kótami vztaženými ke stávajícímu terénu včetně grafického rozlišení charakteristického materiálového řešení základních konstrukcí; pohledy s vyznačením základního výškového řešení, barevností a charakteristikou materiálů povrchů; pohledy dokumentující začlenění stavby do stávající zástavby nebo krajiny“.
50. Projektová dokumentace předložená v listopadu 2019 obsahuje mj. výkres č. D.1.1.b.4.a), nazvaný „Řez A-A“ a výkres č. D.1.1.b.5 nazvaný „Řez B-B“, ze kterých je zcela patrné, jak stavba rodinného domu zasáhne do původního terénu. Vůči pozemku žalobce je relevantní první z nich. Je v něm znázorněna linie původního terénu, uvedena výška umísťovaného rodinného domu a je z něj patrné také to, že nedojde takřka k žádným terénním úpravám, které by měly ovlivnit svahovitost terénu směrem k pozemkům žalobce. Obsahuje též výškové kóty stavby. Okolní zástavba na řezech znázorněna není.
51. Pokud jde o pohledy dokumentující začlenění stavby rodinného domu do stávající zástavby a krajiny, projektová dokumentace obsahuje v tomto směru jen výkres D.1.1.b.6 nazvaný „Pohledy“, který zobrazuje pohledy na umísťovaný rodinný dům ze všech světových stran. Okolní zástavba na něm patrná není.
52. Žalobci lze přisvědčit v tom, že v uvedených výkresech není zobrazena stavba rodinného domu v návaznosti na stávající zástavbu. Avšak s ohledem na to, že žalobce je oprávněn hájit pouze svá vlastní práva, může být vůči němu relevantní jen absence zobrazení návaznosti stavby rodinného domu vůči jeho vlastnímu domu, který se podle projektové dokumentace nachází 30 metrů od umísťovaného rodinného domu (srov. výkres č. C.2, nazvaný „Katastrální situační výkres“). Podle výše citované části vyhlášky má být dokumentace zpracována v přiměřeném rozsahu. S ohledem na vzdálenost domu žalobce je však požadavek zobrazení návaznosti na 30 m vzdálený dům žalobce v projektové dokumentaci již nepřiměřený.
53. Krajskému soudu navíc není zřejmé, jak absence pohledu na dům žalobce může souviset s občanskoprávními námitkami, které žalobce vznesl v průběhu řízení. I kdyby byl v projektové dokumentaci zachycen pohled na dům žalobce, tak ten s ohledem na to, že se jedná o pouhé grafické znázornění, nebude mít žádnou vypovídací hodnotu o zastínění, narušení intimity bydlení či snad poklesu hodnoty nemovitosti žalobce. Jak již krajský soud uvedl výše (srov. vypořádání námítky č. 7b), stavební úřad vycházel při vypořádání občanskoprávních námitek z místních poměrů. Námitka proto není důvodná.

K námitce č. 12

54. K této námitce předně krajský soud uvádí, že nerozumí tomu, jak by mohly řezy a pohledy dokumentující vztah umísťovaného domu a okolí vypovídat o odtokových poměrech. O nich může vypovídat výkres zobrazující stavbu rodinného domu a její zasazení do původního terénu. Tento výkres je součástí projektové dokumentace (viz vypořádání námítky č. 10).

55. Žalobce v rámci nového projednání věci vznesl námitku týkající se odtokových poměrů skrze odkaz na námitky obsažené v odvolání ze dne 14. 4. 2019 a jeho přílohy – námitka je konkrétně obsažena v podání ze dne 13. 12. 2018. V námitce uvedl, že dojde k velkým terénním úpravám (navýšení pozemku Ing. J. K. na západní straně o 1 až 2 metry), proto zřejmě dojde i k významné změně odtokových poměrů a k podmáčení zahrady žalobce a zvýšené vlhkosti ve sklepě jeho domu. V listopadové variantě výkresu č. D.1.1.b.5.a) došlo ke snížení domu oproti stávajícímu terénu a tím i ke změně sklonu pozemku. V dokumentaci to však nebylo reflektováno. Hydrogeologický posudek není součástí projektové dokumentace. Z tohoto důvodu žalobce požádal o vypracování znaleckého posudku z oboru vodního hospodářství.
56. Stavební úřad k tomu uvedl, že *„nedojde k žádným velkým terénním úpravám, stávající odtokové poměry zůstanou zachovány. Terénní úprava kolem navrženého domu bude kopírovat stávající terén, sklon terénu bude rovněž zachován. Předložená dokumentace stavby, zejména výkresy řezů nevykazuje žádné úpravy terénu, které by vyžadovaly samostatné projednání podle stavebního zákona“*.
57. Předně musí krajský soud uvést, že žalobce jen odkázal na své dřívější námitky a nijak v nich nerefletoval, že v řízení byla předložena nová projektová dokumentace. Z projektové dokumentace z listopadu 2019 nevyplývá, že by měl být pozemek Ing. J. K. na západní straně navýšen o 1 až 2 metry (srov. výkres č. D.1.1.b.5 nazvaný „Řez B-B“, jedná se o řez západovýchodním směrem).
58. Pokud tedy žalobce opět jen velmi obecně namítal, že není zřejmé, z čeho při vypořádání námitky stavební úřad vycházel, musí krajský soud uzavřít, že to zřejmé je. Podkladem pro vypořádání byla projektová dokumentace. Ze souhrnné technické zprávy (str. 2) vyplývá, že stavba rodinného domu nebude mít vliv na odtokové poměry v území. Z výkresu č. D.1.1.b.4.a) nazvaného „Řez A-A“ (řez severojižním směrem) vyplývá, že směrem k pozemku žalobců bude celá stavba rodinného domu kopírovat stávající terén. Bezprostřední okolí hranice mezi pozemky Ing. J. K. a žalobce nebude žádným způsobem dotčeno. Sklon pozemku tak dle uvedeného výkresu zůstane zachován.
59. S ohledem na to, že žalobce své námitky ani nepřizpůsobil aktuálním podkladům a v důsledku toho neuvedl v podstatě žádnou konkrétní a závažnou skutečnost, která by byla způsobilá zpochybnit projektovou dokumentaci jakožto odborný podklad, lze uzavřít, že vypořádání námitky ze strany stavebního úřadu bylo dostačující.

K námitce č. 19

60. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že *„žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“*. V mezích žalobních bodů pak soud podle § 75 odst. 2 s. ř. s. posuzuje důvodnost žaloby.
61. Žalobním bodem se rozumí konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným

popisem. Nelze se spokojit ani s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).

62. Žalobce v námitce č. 19 uvedl jen obecný odkaz na ustanovení správního řádu, které byly správními orgány porušeny. Takový prostý výčet dle žalobce porušených ustanovení bez uvedení konkrétního způsobu, jakým byly porušeny, nelze vůbec vyhodnotit jako řádný žalobní bod. Proto se touto námitkou soud vůbec nezabýval.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

63. Jelikož soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
64. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
65. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 24. března 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu